

A-sak.

Høring av forslag til oppheving av vannscooterforskriften.

Saksnr	Utvalg	Møtedato
29/17	Formannskapet	28.03.2017

Saksprotokoll i Formannskapet - 28.03.2017

Behandling:

Trond Røed fremmet slikt forslag:

Rådmannens innstilling alternativ A vedtas.

Ivar Granum fremmet slikt forslag:

Rådmannens innstilling alternativ B vedtas.

Ivar Granum fremmet slikt tilleggsforslag til alt B:

1. Hurum kommune vil anbefale at den nasjonale vannscooterforskriften, forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende, opprettholdes.
2. Hurum kommune vil subsidiært anbefale å opprettholde den nasjonale vannscooterforskriften, forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende, inntil det foreligger en vedtatt regional plan, som forankrer felles forskrift for enhetlige geografiske vannområder i Oslofjorden i Akershus og Buskerud.
3. Hurum kommune vil anbefale at det i tillegg til at alle vannscooterførere født etter 1980 skal kunne framvise båtførerbevis, utredes om vannscooterførere på grunn av fartøyets store motorytelse skal ha en høyere alder eller kunne kreves spesifikke kvalifikasjoner, tilsvarende som for tung motorsykkel.

Trond Røeds forslag ble vedtatt med 5 mot 4 stemmer (3 Ap, 1 V), som ble avgitt for Ivar Granums forslag.

Ivar Granums tilleggsforslag falt med 6 mot 3 stemmer (3 Ap).

Vedtak:

Hurum kommune er enig i forslaget om å oppheve vannscooterforskriften

Hurum kommune mener at det må være likhet for loven, og at man ikke bør ha strengere regler for bruk av vannscooter enn for bruk av andre fartøy.

Det at vannscooterproblematikken treffer forskjellige i ulike kommuner ut i fra topografi, innbyggertall, klima osv. gjør at bruk av vannscootere skaper få konflikter i noen områder, mens det i andre områder kan være klare konflikter mellom bruk av vannscootere og andre interesser. Det er derfor uhensiktsmessig med de samme reglene for vannscooterbruk i hele landet. Dette taler for at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere. Hurum kommune har allerede i dag en forskrift om fartsbegrensning i sjøen som fastsetter at 5 knop er høyeste tillatte hastighet innenfor 150 meter fra land, holmer og skjær som er synlige over vannflaten i hele Hurum kommune. Vi anser denne å være tilstrekkelig til å ivareta sikkerhet og miljø også ved bruk av vannscootere.

Innstilling:

Rådmannen har ikke konkludert i denne saken og legger fram forslag til alternative vedtak:

A. Hurum kommune er enig i forslaget om å oppheve vannscooterforskriften

Hurum kommune mener at det må være likhet for loven, og at man ikke bør ha strengere regler for bruk av vannscooter enn for bruk av andre fartøy.

Det at vannscooterproblematikken treffer forskjellige i ulike kommuner ut i fra topografi, innbyggertall, klima osv. gjør at bruk av vannscootere skaper få konflikter i noen områder, mens det i andre områder kan være klare konflikter mellom bruk av vannscootere og andre interesser. Det er derfor uhensiktsmessig med de samme reglene for vannscooterbruk i hele landet. Dette taler for at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere. Hurum kommune har allerede i dag en forskrift om fartsbegrensning i sjøen som fastsetter at 5 knop er høyeste tillatte hastighet innenfor 150 meter fra land, holmer og skjær som er synlige over vannflaten i hele Hurum kommune. Vi anser denne å være tilstrekkelig til å ivareta sikkerhet og miljø også ved bruk av vannscootere.

B. Hurum kommune er uenig i forslaget om å oppheve vannscooterforskriften

Hurum kommune mener at vannscooterforskriften bør beholdes uendret. En oppheving av forskriften vil føre til økt vannscooterbruk i fjorden og dermed øke totalbelastningen både på naturen og på friluftsområder. En økt bruk av vannscootere, vil sannsynligvis føre til et økt antall ulykker forbundet med vannscooterkjøring.

Det er allerede i dag vanskelig å håndheve regelverket for vannscooterkjøring, og en økt bruk av vannscooter vil føre til at reglene vil bli enda vanskeligere å håndheve. En oppheving av vannscooterforskriften vil gjøre at flere kommuner vil fastsette lokale forskrifter. Regler som endrer seg over kommunegrensene vil være svært vanskelige å forholde seg til for brukerne. Kommuner som jobber for å begrense konflikter mellom vannscootere og andre brukergrupper, kan måtte øke ressursbruken. Dette kan være vanskelig i kommuner som allerede har begrensede ressurser.

Vedlegg:

1. Link til MDs høring av forslag om å oppheve vannscooterforskriften: <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/horing-om-forslag-om-a-oppheve-vannscooterforskriften/id2525642/>

Sammendrag:

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende. Vannscooterforskriften fastsetter at det i forbudsbelter på 400 meter i sjø og 500 meter i ferskvann kun er tillatt med transportkjøring saktere enn 5 knop og med stø kurs for å komme seg ut og forbi forbudsbeltene.

Rådmannens vurdering av forslaget om å oppheve vannscooterforskriften er skjedd i samarbeid med Asker og Røyken kommuner.

En oppheving av forskriften vil innebære at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men de generelle reglene for bruk av fartøy vil fremdeles gjelde for bruk av vannscooter. Kommunene har imidlertid mulighet til å fastsette lokale forskrifter som regulerer bruken av vannscootere. Kommuner som jobber for å begrense konflikter mellom vannscootere og andre brukergrupper, kan derfor måtte øke ressursbruken ved en oppheving av forskriften.

Rådmannen mener at faglige hensyn kan ivaretas med begge modeller og det er primært et politisk spørsmål hvilken som velges. Politikerne blir derfor gitt to alternative vedtak.

Høringsfristen er 23. mars og departementet ønsker i utgangspunktet ikke å gi utsatt frist av hensyn til sakens framdrift. Departementet opplyser imidlertid at de innarbeider ettersendte uttalelser så langt dette er mulig. Hurum kommune har derfor sendt en foreløpig uttalelse med dette saksfremlegget vedlagt, og vil ettersende endelig vedtak i saken når det foreligger.

Bakgrunn:

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende.

En oppheving av forskriften vil innebære at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men de generelle reglene for bruk av fartøy vil fremdeles gjelde for bruk av vannscooter. Forslaget innebærer at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt. I vedlagt høringsnotat gis det en oversikt over slike bestemmelser og hvilke muligheter kommunene har til å fastsette lokale forskrifter.

- Kommunene har hjemmel i **motorferdselloven** til å fastsette lokale forskrifter om bruk av vannscootere i vassdrag og innsjøer der det ikke allerede er forbudt i medhold av loven.
- Kommunene har i **den sentrale fartsforskriften** hjemmel til å gi lokale forskrifter med fartsgrenser. Slike forskrifter vil gjelde alle fartøy og kan ikke forskjellsbehandle vannscootere. Den sentrale fartsforskriften har også generelle krav om aktsomhet, sikkerhet og hensyn til badende. Hurum kommune vedtok i 2006 en lokal fartsforskrift, som fastsetter at 5 knop er høyeste tillatte hastighet innenfor 150 meter fra land, holmer og skjær som er synlige over vannflaten i hele Hurum kommune.
- Kommunene har hjemmel i **havne- og farvannsloven** til å begrense bruk av alle fartøy, herunder fritidsfartøy, i deler av eller hele farvannet av hensyn til fremkommelighet, trygg ferdsel og forsvarlig bruk, herunder av hensyn til friluftsliv og miljø.

Høringsfristen er 23. mars 2017. For å rekke behandling i formannskapet har Hurum kommune sendt en foreløpig uttalelse med dette saksfremlegget vedlagt. Endelig vedtak vil bli ettersendt.

Bakgrunnen for forslaget:

Før 2013 var det totalforbud mot kjøring med vannscooter i Norge. Efta's overvåkningsorgan, ESA, hadde innvendinger mot dette regelverket, og mente at de norske reglene var uforholdsmessig strenge sett i forhold til de interessene regelverket skulle beskytte. Forbudet mot bruk av vannscootere ble opphevet i 2013, og erstattet med vannscooterforskriften. Vannscooterforskriften gjelder for bruk av vannscootere og lignende fartøy i Norges territorialfarvann og innenlands farvann, herunder elver, kanaler og innsjøer. Forskriften stiller i § 3 først opp generelle regler om bruk av vannscooter med krav til CE-merking av vannscooter og krav til aktsom kjøring. Videre gir forskriften i § 4 og 5 hovedreglene om bruk av vannscooter. Disse reglene går kort sagt ut på at de særskilte restriksjonene for vannscooter ikke gjelder utenfor forbudsbelter på 400 meter i sjø og 500 meter i ferskvann. I forbudsbeltene er det

tillatt med transportkjøring saktere enn 5 knop og med stø kurs for å komme seg ut og forbi forbudsbeltene. Transportkjøringen skal i utgangspunktet skje i farled. All kjøring er uansett forbudt i verneområder, elvestrekninger og innenfor oppmerkede badeområder.

Når vannscooterforskriften nå foreslås opphevet viser klima- og miljødepartementet til at det i regjeringens politiske plattform (Sundvollen-plattformen) er uttrykt at regjeringen vil fjerne unødvendige og særnorske forbud og påbud, herunder forbud mot vannscooter.

Ulempene som kan oppstå ved bruk av vannscootere, kan variere mye mellom ulike landsdeler, særlig når det gjelder ulemper for friluftsliv langs kysten. Landskapet er svært ulikt, det varierer hvor tett hus og hytter ligger og hvor mye sjø- og landområdene blir brukt til andre fritidsaktiviteter. Disse og andre faktorer gjør at bruk av vannscootere skaper få konflikter i noen områder, mens det i andre områder kan være klare konflikter mellom bruk av vannscootere og andre interesser. Disse ulikhetene mener departementet taler for at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt.

For en mer utdypende redegjørelse om fordeler og ulemper ved å oppheve forskriften, samt om regelverket som regulerer vannscooterbruk, henvises det til MDs nettside.

Økonomiske konsekvenser:

Det brukes i dag få midler til administrasjon av vannscooterregelverket, og en oppheving vil således ikke friggi nevneverdig med ressurser. Kommunene har allerede i dag hjemmel i havne- og farvannsloven og motorferdselloven til å gi lokale reguleringer om bruk av farvann og fartøy. Kommuner som jobber for å begrense konflikter mellom vannscootere og andre brukergrupper, kan måtte øke ressursbruken. Departementet mener at disse kostnadene må dekkes av kommunen innenfor de til enhver tid gjeldende budsjettammer.

Juridiske konsekvenser:

- Dersom det besluttes å oppheve forskrift om bruk av vannscooter og lignende, vil Hurum kommune i første omgang falle tilbake på Hurum kommunes lokale fartsforskrift som ble vedtatt i 2006. Fartsforskriften, som har lik utforming i flere av kommunene rundt Drammensfjorden og Oslofjorden, fastsetter at 5 knop er høyeste tillatte hastighet innenfor 150 meter fra land, holmer og skjær som er synlige over vannflaten i hele Hurum kommune.
- Ved en opphevelse av vannscooterforskriften har kommunen anledning til å lage lokale forskrifter med hjemmel i motorferdselloven, den sentrale fartsforskriften og havne- og farvannsloven. Dersom dette er ønskelig anbefales det at dette arbeidet gjøres i samarbeid med kommunene som ligger i direkte nærhet til Hurum. Dette vil bidra til forutberegnelighet både for allmennheten og politi.

Miljømessige konsekvenser:

En oppheving av vannscooterforskriften vil medføre at forbudssonene langs land hvor vannscootere hittil ikke har kunnet kjøre fritt, fjernes. Det er grunn til å tro at en slik liberalisering vil føre til økt vannscootertrafikk. Økt bruk av vannscooter antas også å kunne medføre visse negative effekter på natur. Forslaget legger opp til at kommunene bruker noe ressurser på å kartlegge og avveie ulike hensyn, og at de kan vurdere å ta i bruk mulighetene som havne- og farvannsloven og motorferdselloven gir til lokal regulering. Klima- og miljødepartementet vurderer at det er liten grunn til å anta at endringene vil medføre alvorlig eller irreversibel skade på arter, naturtyper eller økosystem, jf. naturmangfoldloven §§ 8 og 9. Det vil imidlertid påhvile kommunene plikt til å vurdere den samlede belastning lokalt, slik at det ikke oppstår risiko for skade, jf. naturmangfoldloven § 10 (samlet belastning) og § 12 (miljøforsvarlig lokalisering).

Estetiske konsekvenser:

Ingen

Folkehelseperspektiv:

Kommunen har en rekke friområder langs sjøen som potensielt kan bli påvirket av en regelendring. De viktigste badeplassene merkes av med gule badebøyer som forbyr all ferdsel med motorisert fartøyer eller seilfartøyer, inkludert vannscootere og seilbrett (jf. forskrift om begrenset fart ved passering av badende og om forbud mot ferdsel mv. innenfor oppmerke badeområder). Videre gjelder det også en generell fartsgrense på 5 knop innenfor 50 meter av der det foregår bading og/eller er oppmerkede badeområder.

Dersom et generelt forbud mot vannscootere oppheves, vil det måtte påregnes noe mer trafikk av vannscootere i nærheten av friområder. Dette vil kunne føre til noe mer støy. Hvorvidt dette vil kunne fortrenge friluftslivet, er det ikke grunnlag for rådmannen til å si noe sikkert om, men naturopplevelsen vil potensielt kunne forringes noe grunnet trafikk og støy. Samtidig vil en slik type støy, dersom øvrige regler overholdes, ikke skille seg vesentlig fra annen motorisert ferdsel på sjøen som er lovlig i dag.

Lokale forskrifter kan benyttes som avbøtende tiltak dersom det er behov for det ved friområdene, men dette vil det måtte gjøres en nærmere vurdering på når regelendringen eventuelt inntreffer.

Eventuelle andre konsekvenser:

Ingen

Rådmannens vurdering:

Innledningsvis opplyses at Rådmannens vurdering av forslaget om å oppheve vannscooterforskriften er skjedd i samarbeid med Asker og Røyken kommuner.

Rådmannen ser at det er gode argumenter både for og mot å oppheve vannscooterforskriften. Rådmannen mener at faglige hensyn kan ivaretas med begge modeller og det er primært et politisk spørsmål hvilken som velges. Politikerne blir derfor gitt to alternative vedtak.

Da Hurum kommune har en lang strandlinje med mye aktivitet, spesielt om sommeren er vi en kommune der det kan oppstå konflikter mellom bruk av vannscootere og andre interesser. For å ivareta de lokale interesser vil en oppheving av forskriften kunne innebære at administrasjonen må avsette noe ressurser til å kartlegge og avveie ulike hensyn. En økt vannscooterbruk vil også kunne kreve noe økte ressurser til kontroll og håndheving.

Hurum kommune bør ved en oppheving av forskriften gå sammen med de andre kommunene rundt Oslofjorden og Drammensfjorden for å søke å samordne det lokalt fastsatte regelverket, slik at brukerne møter de samme reglene i hele området.

Konklusjon:

Rådmannen tar ikke stilling til hvorvidt kommunen skal være positive eller negative til en oppheving av vannscooterforskriften, men gir politikerne to alternative høringsuttalelser.